

ହାରାଯେ ପାଇ ଫିରେ ଫିରେ,
ଦେଖା ଆମାର ତୋମାର ସାଥେ
ମୁଠନ କରେ ମୁଠନ ପ୍ରାତେ ॥

(୩)

ଏ ଅମଳ ହାତେ ରଜନୀ ପ୍ରାତେ
ଆପନି ଜାଲୋ ।

ଏହି ତ ଆଲୋ—

ଏହି ତ ଆଲୋ ।

ଏହି ତ ପ୍ରଭାତ, ଏହି ତ ଆକାଶ,
ଏହି ତ ପୂଜାର ପୁଞ୍ଜ ବିକାଶ,

ଏହି ତ ବିଷଳ, ଏହି ତ ମଧୁର,

ଏହି ତ ଭାଲୋ—

ଏହି ତ ଆଲୋ—

ଏହି ତ ଆଲୋ ।

ଅନ୍ଧାର ଘେଦେର ବକ୍ଷେ ଜେଗେ

ଆପନି ଜାଲୋ

ଏହି ତ ଆଲୋ—

ଏହି ତ ଆଲୋ ।

ଏହି ତ ବାଞ୍ଚା ତଡ଼ିଙ୍ଗ-ଜାଲା,

ଏହି ତ ଛୁଟେର ଅଗିମାଳା,

ଏହି ତ ମୁଣ୍ଡ, ଏହି ଦୀପ୍ତି,

ଏହି ତ ଭାଲୋ—

ଏହି ତ ଆଲୋ—

ଏହି ତ ଆଲୋ ।

(୪)

ଏତ ଆଲୋ ଜ୍ଵାଲିଯେଛ ଏହି ଗଗନେ
କି ଉତ୍ସବେର ଲଗନେ ?

ସବ ଆଲୋଟି କେମନ କରେ

କେଲ ଆମାର ମୁଖେର ପରେ

ଆପନି ଥାକ ଆଲୋର ପିଛନେ ॥

ପ୍ରେମଟି ଯେ ଦିନ ଜ୍ଵାଲି ହଦ୍ୟ-ଗଗନେ
କି ଉତ୍ସବେର ଲଗନେ—

ସବ ଆଲୋ ତାର କେମନ କରେ

ପଡ଼େ ତୋମାର ମୁଖେର ପରେ

ଆପନି ପଡ଼ି ଆଲୋର ପିଛନେ ।

(୫)

ନା ବୀଚାବେ ଆମାଯ ସଦି
ମାରବେ କେନ ତବେ ?
କିମେର ତରେ ଏହି ଆଯୋଜନ
ଏମନ କଲରବେ ?

ଅଗ୍ରିବାଣେ ତୁଣ ଯେ ଭରା,
ଚରଣ ଭରେ କାପେ ଧରା,
ଜୀବନଦାତା ଘେତେଛ ଯେ
ମରଣ ମହୋତସବେ ।

ବନ୍ଧ ଆମାର ଏମନ କରେ
ବିଦୀର୍ଘ ଯେ କର
ଉତ୍ସ ସଦି ନା ବାହିରାୟ
ହବେ କେମନତର ?
ଏହି ଯେ ଆମାର ବ୍ୟଥାର ଥିଲି
ଜୋଗାବେ ଏହି ମୁକୁଟ ମନି,
ମରଣ-ହୁଅ ଜାଗାବ ମୋର
ଜୀବନ ବଲାତେ ॥

(୬)

ସହଜ ହବି, ସହଜ ହବି,
ଓରେ ମନ, ସହଜ ହବି ।
କାହେର ଜିନିସ ଦୂରେ ରାଖେ
ତାର ଥିକେ ତୁହି ଦୂରେ ରବି ।
କେନ ରେ ତୋର ଛ'ହାତ ପାତା,
ଦାନ ତ ନା ଚାଇ, ଚାଇ ଯେ ଦାତା,
ସହଜେ ତୁହି ଦିବି ଯଥନ
ସହଜେ ତୁହି ସକଳ ଲାବି ।

ସହଜ ହବି, ସହଜ ହବି
ଓରେ ମନ ସହଜ ହବି
ଆପନ ବଚନ-ରଚନ ହତେ
ବାହିର ହଯେ ଆୟରେ କବି ।

ସକଳ କଥାର ବାହିରେତେ
ଭୁବନ ଆଜେ ହଦ୍ୟ ପେତେ,
ନୀରବ ଫୁଲେର ନୟନ-ପାନେ
ଚେଯେ ଆଜେ ନୀରବ-ରବି ॥